Tetzaveh 5784 (1)

פרשת תצוה is unique, as the בעל הטורים points out, because it is the only פרשת after the birth of משה רבינו where his name is not mentioned. Everyone is familiar with the מדרש which explains that this is due to משה מתקיים s statement (32:32), פּלְלַת חכם A, מַחָבֵי נֵא מַפְּכָּרְךָּ, even if made משה הבינו

There is much discussion as to why this specifically happens in פרשת תצוה. The most well-known answer is that it almost always coincides with ז, the yartzeit of משה . Why this connection exists is an interesting מאלה on its own. However, I'd like to focus on something else.

I haven't counted how many times, but the word ואתה appears numerous times throughout פרשת פרשת. The first word of the משה itself is הקדוש ברוך הוא אוא, with הקדוש ברוך speaking directly to משה רבינו. This is remarkable when you think about it because we often take for granted the direct communication between הקדוש ברוך ברוך ברוך. From beginning to end, it's ואתה, ואתה, ואתה, followed by ואתה, ועשית, וצפית, ונתת לפית, ונתת between משה ברוך הוא הקדוש ברוך הוא הקדוש ברוך הוא משה רבינו משה רבינו משה רבינו הוא הקדוש ברוך הוא משה רבינו של משה רבינו משה רבינו של משה רבינו משה רבינו של משה רבינו משה רבינו משה רבינו משה רבינו של משה רבינו משח רבינו משה רבינו משה רבינו משה רבינו משה רבינו משה רבינו משה רב

The first מצוה וח מצוה is (27:20) פרשת נַּקְּאוֹר לְהַצְעֹרֹת נֵך הָּמָיִד לַהְּצְעֹרֹת נֵך הַמְּאוֹר לְהַצְעֹרֹת וֹנִית וֹנְיִת חַבּיה. The idea of מזבה ווterestingly, the final section of the פרשה discusses the מזבה הזהב, the Golden קטורת. The קטורת מזבח הזהב for מזבח הזהב also had another function: once a year on יום מום אַ מַּבְּרִים אָחַת בַּשְּׁנָה מִדָּם חַטַּאת הַכָּפַּרִים אַחַת בַּשְּׁנָה (30:10): וְּכָבֶּר אַהָרֹן עַל קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשְּׁנָה מִדָּם חַטַּאת הַכְּפַּרִים אַחַת בַּשְּׁנָה (מיד בeru though this was a once-a-year event, it held an element of תמיד, of constancy, reinforcing the central theme of this פרשה.

This leads to an interesting מדרש in the מדרש about which פסוק in the תורה includes all others. I heard this vort from my father, עליו השלום עליו איט, who heard it from Rabbi Hollander עליו השלום זצ"ל, the מרת דאסרא of Mount Eden Shul in the Bronx, where we grew up. This was his דרשה פרשת תצוה חס דרשה.

Which פסוק (in his cute way he would say is the most important פסוק in the חורה, of course it's not such a thing, they're all equally important], but the מדרש says which כולל is פסוק all of the other פסוקים in the כולל says (ויקרא י"ט:י"ה) says בן זומא (ויקרא י"ט:י"ה) says בן זומא (ויקרא י"ט:י"ה), and also repeated in בּנֶּבֶשׁ הַשַּׁנִי תַּעֲשֶׁה בַּנַּבֶּשׁ הַשְּׁנִי תַּעֲשֶׁה בַּנִּבֶּשׁ הַשְּׁנִי תַּעֲשֶׁה בַּנֹי הָעְרָבָּיִם וּפינחס which refers famously to the קרבן תמיד are intended to create a continuous connection to הקדוש ברוך הוא The goal is שורי ה' לנגדי תמיד ה' לנגדי תמיד before us at all times.

In English, להבדיל, we use the term "constant," but there's another crucial word: "consistent." Our relationship with הקדוש ברוך הוא must be consistent - no breaks, no moments of stepping away by saying, "I'll be back soon." Everything revolves around maintaining a continuous, consistent connection with הקדוש ברוך הוא.

This is the message of the עבודה יפּקבי לְהַעְלֹת וֵר הָמִיד בּוֹלְהַר בוּלְה בוֹן הוא - לְהַעְלֹת וֵר הָמִיד הַשְּשָׁה בִּיֹן הָעַרְבָּיִם 's light is upon us at all times. Our שנודה must be one of אָת הַּכֶּבֶשׁ הָשִּׁיה בַּיֹּלְר וְאֵת הַכֶּבֶשׁ הַשְּׁיה בֵּין הָעַרְבָּיִם - constantly and consistently. The highest form of that was the יום כיפור אום עבודה, which again, was a constant דורות for עבודה, even though it only happened once a year. That is the message of the משה רבינו משה רבינו s name is not there, but his presence is there very consistently, ואתה, ואתה, ואתה, ואתה, ואתה constantly representing us before הקדוש is, constantly bringing us back to Hashem, constantly reminding us of what our ברוך הוא should be successful in that לדור דורות. Good Shabbos!